

VADERTJE ZOETWATERGIDS

1.

EERST, vadertje zoetwatergids, eerst
stond je nog wel recht
in je boot met dubbeltjes
bij naoorlogs licht.

je idiote broer krabde 's nachts
vergeefs aan het vernis
want niemand binnenin
mocht zich herinneren

hoe jij had kunnen zijn.
Nou ja hij leeft nog want
ik zag hem laatst.
Hij leeft.

Toen, vadertje zoetwatergids, toen
sloeg er in je maag
een gat zo
groot als een middag vissen,

maar je reed er doorheen
op je solex en je leefde.
De rest is broodpap, zondagen
van rundvlees en hun verzameld werk.

OLD-MAN FRESHWATER GUIDE

1.

FIRST, old-man freshwater guide, first
you stood fairly straight
in your boat with pennies
in post-war light.

Your idiotic brother scratched at night
in vain at the varnish
for no one inside
was allowed to recall

how you could have been.
Well, he's still alive for
I saw him recently.
Still alive.

Then, old-man freshwater guide, then
a hole was punched
in your stomach as
big as an afternoon's fishing,

but you rode right through it
on your solex and went on living.
The rest is bread and milk, beef
on Sundays and their collected works.

Nu, vadertje zoetwatergids, nu
heb je mij
maar ook weer niet. Ik ben
niet zo'n sterk visser

en ik sneeuw of stijg maar wat
en altijd zie ik alles klein.
Zo klein als jij het zag
door je kijkglas van jenever.

Kom, we gaan snoeken en wie
ons ziet staan zal denken:
die zoon vist niet ver
van zijn vader vandaan.

Now, old-man freshwater guide,
now you've got me
but then again not. I'm
not much of an angler

and I snow or rise a bit
and I always see everything small.
As small as you saw things
through your sight-glass of jenever.

Come on, let's go piking and anyone
seeing us standing there will think:
that son doesn't fish
far from his father.

2.

MIJN VADER is van lieverlede nu
alles vergeten wat hij zojuist nog wist.

Zijn hersenen zijn vogels die voorbijvliegen.
Geen koeien die een afdruk maken in de grond.

Mijn vader hield van wolken,
maar wolken zijn vergeetachtige bergen

en maken geen afdruk in de lucht
en niernand zal de wolken dit verwijten.

Verwijten zal niert helpen trouwens want
wolken weten niet wat ze doen.

2.

LITTLE by little my father's forgotten
all that he knew just a moment ago.

His brains are birds that go flitting past.
No cows that leave an impression in the earth.

My father was fond of clouds,
but clouds are forgetful mountains

and leave no impression in the sky
and no one will blame them for that.

Blaming won't help anyway for
clouds do not know what they do.

3.

HIJ SPRAK al zijn medewerkers en alle vogels
op dezelfde wijze aan.

Zo is de zachtheid van een man.

Spreeuwen, grote kippen, mussen,
het waren jongens.

Tegen een merel in de tuin zei hij:
wat is er dan m'n jongen
maar hij had het tegen mij.

3.

HE addressed all his colleagues
and all birds alike.

Such is the gentleness of a man.

Starlings, big chickens, sparrows
were all lads.

To a blackbird in the garden he said:
what's up then me'lad
but it was really to me.

4.

DOOR DE lucht gingen bedaarde bergen.
Mijn vader hield wel van die dingen
en hun zonderlinge mededelingen
hangend boven de huizen, de bruggen en de heggen.
En boven de watervlakten waar de vis zat. Som
moest je ervoor uitkijken,
net als voor directeuren.

4.

ACROSS the sky sailed sedate mountains.
My father seemed fond of those things
and their strange communications
hanging above the houses, the bridges and the hedges.
And above the stretches of water where the fish were. At times
you had to be on the lookout for it,
just as for managers.

5.

IEMAND moet hem belasterd hebben
want anders stond hij niet zo vreemd in de kamer,
zo loodachtig.

De wet zei dat vissen met levend aas verboden was.
Mijn vader zei: ik ben altijd fatsoenlijk
omgegaan met witvis, jongen, nooit een haakje
in hun rug, altijd in hun bek.

Iemand moet hem belasterd hebben.

5.

SOMEBODY must have slandered him
otherwise he would not stand so strangely in the room,
so leaden.

The law said that fishing with live bait was prohibited.
My father said: I have always treated
whitefish decently, lad, never a hook
in their back, always in their mouth.

Somebody must have slandered him.

6.

DUS DIT is mijn vader.

Traag genoeg en zorgeloos beveiligd
met een broek van achtenveertig gulden aan
die ter hoogte van zijn tieten onknoeibaar hoog
en ondragelijk licht is opgehesen.

6.

SO THIS is my father.

Slow enough and carelessly protected
wearing trousers of forty-eight guilders
hoisted all the way to his tits
unmessably high and unbearably light.

7.

DICHTBIJ op driekwart meter zweeft
een vliegtuigje van 14 x 26 cm, blauwgrijs
met rode randjes er om heen,
bestuurd door een weerloos vrouwtje
dat gernakkelijk samen te stellen is
uit wat over is van een bol wol, kousen,
een kettinkje.

Hoewel iedereen slaapt en de wapens
heeft neergelegd is de sfeer te snijden.

Aan het raam plakt de vergeelde landslak.

7.

CLOSE BY two or three feet away hovers
a tiny 14 x 26 cm plane, blue-grey
with red edges round it,
controlled by a helpless little woman
that's easily put together
out of what's left from a ball of wool, stockings,
a small necklace.

Although everyone's asleep and has laid down
their weapons the atmosphere can be cut with a knife.

Against the window trails the yellowed land snail.

8.

IK HEB vanzelf al nooit
een gedoemde dichter willen zijn, maar
mijn vader zou het met de allerzachtste vrolijkheid
beslist hebben verboden.

Hij was tegen het binnentuimelen
van het verkeerde huurhuis
maar vooral tegen miskendheid.

Hij zag in dat miskendheid
een manier van zich vergissen is.

8.

I HAVE myself never
wanted to be a doomed poet, but
my father with the gentlest glee would
definitely have forbidden it
He was against any stumbling
into the wrong rented house
but above all against unrecognisedness.

He realised that unrecognisedness
is a way of being mistaken.

9.

EN DE wind rustte uit
en de avond viel en de regen
kroop zachtjes over de velden.

Dat wordt een kalme schemering, zeiden wij,
een porceleinen avond en moedertje nacht

komt straks ook nog met haar grote voeten
en haar kleine gezicht.

9.

AND THE wind took its rest
and the evening fell and the rain
crept gently over the fields.

It'll be a calm twilight, we said,
a porcelain evening and old-lady night

will soon be here with her big feet
and her small face.